

Το «debate» σχετικά με την νομιμότητα των εκτρώσεων

Σύμφωνα με έρευνα που έγινε στο πλαίσιο μιας σχολικής εργασίας για το μάθημα της Βιολογίας, το 70% των μαθητών του Γυμνασίου και του Λυκείου δήλωσε ότι έχει τεκμηριωμένη άποψη για το θέμα.

Αυτό το ποσοστό δεν είναι τυχαίο, καθώς το ζήτημα της νομιμότητας των εκτρώσεων είναι ένα επίκαιρο θέμα άμεσα συνδεδεμένο και με τα δικαιώματα της γυναίκας. Η γυναίκα στον 21ο αιώνα ακόμα παλεύει για τα δικαιώματά της. Φυσικά δεν μπορεί να αρνηθεί κανείς ότι η θέση της έχει βελτιωθεί αρκετά σε σχέση με τα μέσα του 20ού αιώνα. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν προβλήματα τα οποία οφείλουμε ως κοινωνία να αντιμετωπίσουμε με στόχο πάντα την εξισορρόπηση της θέσης της γυναίκας και του άντρα στην κοινωνία.

Φυσικά το 70% δεν είναι δυνατόν να έχει καθολικά την ίδια άποψη και τα ίδια επιχειρήματα επί του θέματος. Αυτές είναι οι γνώμες μαθητών του Γυμνασίου και Λυκείου σχετικά με το ζήτημα:

Επιχειρήματα υπέρ των εκτρώσεων.

1. Μια εγκυμοσύνη μπορεί να είναι επικίνδυνη για την γυναίκα και επομένως η έκτρωση να είναι απαραίτητη.
2. Εφόσον δεν υπάρχουν κέντρα, τα οποία παρέχουν την υπηρεσία αυτή, πολλές εγκυμονούσες είναι πιθανό να επιχειρήσουν να κάνουν μόνες τους έκτρωση με επικίνδυνες μεθόδους.
3. Είναι δικαίωμα της κάθε γυναίκας να επιλέγει η ίδια για το σώμα της. Δεν γίνεται να αποφασίζουν για αυτήν άνθρωποι που δεν έχουν κοινές εμπειρίες με αυτήν, που δεν υπάρχει περίπτωση να περάσουν την διαδικασία της εγκυμοσύνης και που έχουν διαφορετική κοινωνική θέση από εκείνη. Ούτε γίνεται ακόμα και μια γυναίκα που είναι κατά των εκτρώσεων για δικούς της λόγους να αρνείται αυτό το βασικό δικαίωμα μιας άλλης γυναίκας.
4. Ένα transgender άτομο, το οποίο έχει διαφορετικό κοινωνικό φύλο από το γυναικείο βιολογικό του φύλο, μπορεί για διάφορους λόγους να είναι έγκυος. Το άτομο αυτό αν συνεχίσει την εγκυμοσύνη του είναι πιθανό να νιώσει δυσφορία, αλλά και επίσης κινδυνεύει από ρατσιστικές, τρανσφοβικές επιθέσεις και σχόλια. Επομένως μπορεί να τεθεί σε κίνδυνο η σωματική και ψυχική του ακεραιότητα.
5. Αν βρίσκεται σε νεαρή ηλικία μπορεί η εγκυμονούσα γυναίκα να καταστεί έρμαιο των κοινωνικών κρίσεων και χλευασμού.
6. Δεν σκοτώνει κανέναν ζωντανό οργανισμό η έγκυος γυναίκα στις αρχές της εγκυμοσύνης της. Το να της αφαιρεθεί, λοιπόν, το δικαίωμα αυτό όχι μόνο είναι σεξιστικό, αλλά και άκρως αντιδημοκρατικό.
7. Το παιδί, όπως αναφέραμε νωρίτερα, είναι πολύ πιθανό να επηρεαστεί από το γεγονός ότι είναι ανεπιθύμητο αναπτύσσοντας σοβαρές ψυχικές ασθένειες και διαταραχές.

Επιχειρήματα κατά των εκτρώσεων

1. Η έκτρωση είναι δολοφονία. Το έμβρυο είναι μια ακόμα ανθρώπινη ζωή. Είναι άδικο να του στερήσει κάποιος το δικαίωμα της ζωής προτού καν προλάβει να δοκιμάσει να ζήσει.
2. Λύσεις υπάρχουν αν μια γυναίκα δεν θέλει να μεγαλώσει το παιδί που θα γεννήσει. Υπάρχουν ιδρύματα, για παράδειγμα, στα οποία ναι μεν το βιοτικό επίπεδο δεν θα είναι και το καλύτερο, αλλά τουλάχιστον του δίνεται η ευκαιρία, του εμβρύου, να δοκιμάσει να ζήσει και να εξελιχθεί. Ένας άνθρωπος μπορεί να βελτιώσει το βιοτικό του επίπεδο. Δεν γίνεται να το θεωρούμε δεδομένο ότι το παιδί που επρόκειτο να έρθει στον κόσμο θα ζήσει μια βάνανση και απελπιστική ζωή. Θα έπρεπε να εξαιρεθεί η ιδέα ότι ένα παιδί είναι λάθος. Ένα παιδί δεν είναι ποτέ λάθος. Οι συνθήκες είναι λάθος, αλλά αυτές μπορούν να βελτιωθούν.
3. Εφόσον η σεξουαλική πράξη ήταν επιθυμητή και δεν χρησιμοποιήθηκαν προφυλάξεις συνειδητά και από τους δύο, τότε θα έπρεπε και οι δύο να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Αξίζει να σημειωθεί ότι πολλοί δεν είναι απόλυτοι για τις θέσεις τους, ούτε και σίγουροι για τις πεποιθήσεις τους. Το θέμα, κατά πολλούς, πρέπει να μελετηθεί, αφού ληφθούν υπόψη διάφορες παράμετροι. Πολλοί που κατά βάση είναι κατά των εκτρώσεων είναι υπέρ σε περιπτώσεις εγκυμοσύνης που προέκυψε από σεξουαλική κακοποίηση ή σε περιπτώσεις που τίθεται σε κίνδυνο η υγεία της εγκυμονούσας ή/και του εμβρύου. Ταυτόχρονα, πολλοί ισχυρίζονται πως τα δύο άτομα που λαμβάνουν μέρος στην σεξουαλική πράξη θα έπρεπε να είναι πιο υπεύθυνα με τις προφυλάξεις τους. Έτσι, αρκετοί που είναι υπέρ της άμβλωσης σχολιάζουν πως, ενώ είναι υπέρ, δεν πιστεύουν πως θα έπρεπε η άμβλωση να αποτελεί συνεχή λύση. Αρκετοί, επίσης, ισχυρίζονται ότι το έμβρυο είναι δυνάμει άνθρωπος και δεν θα έπρεπε η ζωή του να απορρίπτεται τόσο εύκολα.

Πάντως αυτή η διαφωνία δεν μένει μόνο στο πλαίσιο το θεωρητικό, αλλά βλέπουμε και στην πράξη πως κάθε χώρα υιοθετεί και διαφορετική στάση. Σε χώρες όπως η Ρουμανία, το δικαίωμα να κάνει κανείς έκτρωση είναι περιορισμένο σε πολύ συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως αυτές της εγκυμοσύνης εξαιτίας βιασμού και την ανικανότητα της εγκυμονούσας να φέρει στην ζωή το έμβρυο. Πολλές φορές όμως τα παραπάνω είναι δύσκολο να αποδειχτούν. Στην περίπτωση του βιασμού υπάρχει η τάση να μην γίνεται εύκολα πιστευτό το θύμα ή και χειρότερα να το κατηγορούν ότι φταίει αυτό. Το λεγόμενο victim blaming.

Με αυτόν τον τρόπο αναγκάζονται πολλές γυναίκες να γεννήσουν χωρίς να έχουν την ψυχική ικανότητα ή/και οικονομική δυνατότητα να το αναθρέψουν για τους προαναφερόμενους λόγους. Μια μητέρα μπορεί ακόμα και να μισήσει το παιδί της σε τέτοιες καταστάσεις, καθώς της θυμίζει το ψυχικό τραύμα της. Ταυτόχρονα, το παιδί μεγαλώνει σε δύσκολες συνθήκες, γεγονός που αυξάνει τις πιθανότητες να αναπτύξει ψυχικές ασθένειες. Ένα παιδί μπορεί να αποκτήσει μεγάλο τραύμα αν ζει σε ένα περιβάλλον που το θεωρεί ντροπή και συνεχή υπενθύμιση ενός τέτοιου απαίσιου γεγονότος.

Σε άλλες χώρες παρατηρείται μια περισσότερη θετική στάση σχετικά με αυτό το θέμα και οι εκτρώσεις είναι απόλυτα νόμιμες. Οι κυβερνήσεις αυτών των κρατών έχουν ως προτεραιότητά τους την υγεία των εγκυμονουσών και όχι το έμβρυο. Κυρίως σε αυτήν την προτεραιότητα έγκειται και η διαφορά μεταξύ αυτών που υποστηρίζουν και αυτών που καταδικάζουν τις εκτρώσεις. Στο κατά πόσο είναι πιο σημαντική η ζωή της γυναίκας ή η ζωή του εμβρύου.

Ελένη Γιαννουσοπούλου (B1)

